Đ: Điều đó hoàn toàn chính xác. Ta có thể và ta vẫn khiến những người không buông thả quan tâm đến những thứ ta có thể hối lộ cho hắn, bởi ta sử dụng những thứ mà tất cả mọi người đều khao khát một cách tự nhiên để hối lộ, nhưng người không buông thả giống như con cá đớp được mồi trên lưỡi câu chứ không chịu cắn câu.

Người không buông thả sẽ có bất cứ thứ gì anh ta muốn trong cuộc sống, nhưng anh ta làm theo cách riêng của mình. Còn người buông thả cũng có bất cứ thứ gì anh ta muốn nhưng theo cách của ta.

Có thể diễn giải điều này theo một cách khác, nếu muốn, người không buông thả ta sẽ đi vay tiền ngân hàng hợp pháp và trả lãi cũng hợp pháp. Anh ta đến tiệm cầm đồ, cầm chiếc đồng hồ của anh ta và trả lãi cao khủng khiếp cho khoản vay của mình.

H: Từ những gì ngươi nói, ta có thể rút ra kết luận rằng ngươi có nhúng tay vào mọi rắc rối và bất hạnh của con người, dù người ta không thể biết đến sự hiện diện của ngươi?

Đ: Các nhân viên bất đắc dĩ lại thường là những nhân viên tốt nhất của ta. Ngươi thấy đấy, họ chính là những người ta không thể kiểm soát với nhiều vật hối lộ, những người ta phải kiểm soát bằng nỗi sợ hãi hoặc một tình huống bất hạnh, rủi ro nào đó. Họ đều không muốn phục vụ ta, nhưng họ không thể tránh khỏi việc đó vì họ đã vĩnh viễn bị kìm cặp bởi ta do thói quen buông thả của mình.

H: Ta bắt đầu hiểu các kỹ xảo của ngươi hơn rồi đấy. Ngươi hối lộ các nạn nhân của mình qua những mong ước tự nhiên của họ nhưng nếu họ phản ứng lại với những cám dỗ đó, ngươi sẽ khiến họ lạc lối và biến họ trở thành những người buông thả. Nếu họ từ chối phản ứng với những thứ đó, ngươi sẽ gieo hạt mầm sợ hãi vào tâm trí họ hoặc chặn họ lại qua những thứ như bất hạnh hay rủi ro và trói nghiến họ lại khi họ gục ngã. Đó có phải là phương pháp của ngươi không?

Đ: Đó chính xác là cách làm việc của ta. Rất xảo quyệt, người nghĩ thế đúng không nào?

H: Ngươi thích các nhà tuyên truyền của ngươi là những người trẻ tuổi hay